

gerem psalmos David, cantica fidelia, et sonos pietatis excludens turgidum spiritum, rudis in germano amore tuo catechumenus in villa, cum catechumeno Aypio feriatu, matre adhaerente nobis muliebri habitu, virili fide, anili securitate, materna charitate, Christiana pietate! Quas tibi voces dabam in psalmis illis, et quomodo in te inflammabar ex eis, et accendebar eos recitare, si possem, toto orbe terrarum adversus typhum generis humani! Et tamen toto orbe cantantur, et non est, qui se abscondat a calore tuo. Quam vehementi, et acri dolore indignabar Manichaeis? et miserabar eos rursus, quod illa sacramenta, illa medicamenta nescirent, et insani essent adversus antidotum, quo sani esse potuissent! Vellem, ut alicubi juxta essent, tunc ignorante me, utrum audirent, et me nesciente, quod ibi essent, intuerentur faciem meam, et audirent voces meas, quando legi quartum psalmum, in illo tunc otio, quid de me fecerit ille psalmus; Cum invocarem te, exaudisti me, Deus justitiae meae, in tribulatione dilatasti mihi; miserere mei, Domine, et exaudi orationem meam. Audirent, ignorante me utrum audirent: ne me propter se illa dicere putarent, quae inter haec verba dixerim; quia et revera nec ea dicerem, nec sic ea dicerem; si me ab eis audiri, viderique sentirem; nec, si dicerem, si acciperent, quomodo mecum, et mihi coram te de familiari affectu animi mei, inhorruim timendo, ibidemque inferbui sperando, et exultando in tua misericordia, pater. Et haec omnia exhibant per oculos meos, et vocem meam, cum conversus ad nos spiritus tuus bonus, ait nobis: Filii hominum, quousque graves corde? ut quid deligitis vanitatem, et quaeritis mendacium? Dilixeram enim vanitatem, et quaesieram mendacium: et tu, Domine, jam magnificaveras sanctum tuum, suscitans eum a mortuis, et collocans ad dexteram tuam, unde mitteret ex alto promissionem suam Paracletum, spiritum veritatis; et miserat eum jam, sed ego nesciebam. Miserat eum, quia jam magnificatus erat, resurgens